

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 października 1953 r.

w sprawie współdziałania wojskowych straży pożarnych z terenowymi i zakładowymi strażami pożarnymi oraz sposobu przeprowadzania akcji ratowniczej obiektów wojskowych przez straże pożarne.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenie:

- 1) „terenowe i zakładowe straże pożarne” — oznacza straże pożarne wszelkich typów określone w art. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404);
- 2) „wojskowe straże pożarne” — oznacza wojskowe etatowe i nieetatowe straże pożarne jednostek wojskowych oraz wojskowe straże pożarne przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej.

§ 2. Wojskowe straże pożarne działają na obszarach własnych i na obszarach pomocy sąsiedzkiej.

§ 3. Obszar własny wojskowych straży pożarnych stanowi obszar zajmowany przez jednostki wojskowe lub przez przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministrowi Obrony Narodowej, w których straż pożarna została utworzona.

§ 4. Obszar pomocy sąsiedzkiej wojskowych straży pożarnych jednostek wojskowych obejmuje:

- 1) dla nieetatowych straży pożarnych — miejscowości położone w pasie szerokości 5 km;
- 2) dla etatowych straży pożarnych — miejscowości położone w pasie szerokości 10 km

— licząc od granicy obszaru zajmowanego przez jednostkę wojskową, w której straż została utworzona.

2. Szczegółowy wykaz miejscowości należących do obszaru pomocy sąsiedzkiej straży wojskowych wymienionych w ust. 1 ustalą za zgodą dowódców jednostek wojskowych i w zależności od zadań służby wojskowej i warunków terenowych — kierownicy referatów przeciwpożarowych wojskowych zarządów kwaterunkowych w porozumieniu z komendami powiatowymi (miejskimi) strażami pożarnymi.

§ 5. Obszar pomocy sąsiedzkiej wojskowych straży pożarnych przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej obejmuje obszar miasta (osiedla), w którym straż przedsiębiorstwa ma siedzibę.

§ 6. 1. Do obowiązków wojskowych straży pożarnych na terenie ich obszarów własnych (§ 3) należy:

- 1) prowadzenie przeciwpożarowej akcji zapobiegawczej;

- 2) udział bezpośredni w zwalczaniu pożarów oraz innych klęsk żywiołowych;
- 3) współdziałanie z innymi jednostkami ochrony przeciwpożarowej w sprawach należących do zakresu działania straży pożarnych.

2. Do zakresu działania wojskowych straży pożarnych na terenie ich obszarów pomocy sąsiedzkiej (§§ 4 i 5) należy:

- 1) udział bezpośredni w zwalczaniu pożarów oraz innych klęsk żywiołowych;
- 2) wykonywanie innych czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej na zlecenie:
  - a) kierowników referatów przeciwpożarowych wojskowych zarządów kwaterunkowych i za wiedzą dowódcy jednostki wojskowej — w odniesieniu do straży nieetatowych,
  - b) kierowników sekcji przeciwpożarowych okręgów wojskowych, Dowództwa Marynarki Wojennej, Dowództwa Wojsk Lotniczych oraz Kierownictwa Zaopatrzenia Instytucji Centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej i za wiedzą dowódcy jednostki wojskowej — w odniesieniu do straży etatowych,
  - c) właściwych wojskowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej — w odniesieniu do straży przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 7. 1. Wojskowe straże pożarne podejmują akcję ratowniczą na obszarach własnych oraz na obszarach pomocy sąsiedzkiej na skutek alarmu pożarowego.

2. Wojskowe straże pożarne obowiązane są podjąć akcję ratowniczą również poza obszarem pomocy sąsiedzkiej, jeżeli do takiej akcji zostaną wezwane przez:

- 1) powiatowe (miejskie) lub wojewodzkie komendy straży pożarnych albo kierownika akcji ratunkowej lub
- 2) kierowników oraz inspektorów wymienionych w § 6 ust. 2 pkt 2.

3. Wezwanie określone w ust. 2 może być skierowane, jeżeli z konkretnej sytuacji wynika, że terenowe (zakładowe) straże pożarne obowiązane do udzielania pomocy są nie wystarczające.

4. W razie podjęcia akcji ratowniczej na obszarze pomocy sąsiedzkiej lub poza tym obszarem wojskowe straże pożarne obowiązane są zawiadomić dowódcę jednostki (dyrektora przedsiębiorstwa) o wyjeździe i pozostawić na obszarze własnym odpowiednie zabezpieczenie przeciwpożarowe.

5. Kierownicy i inspektorzy wymienieni w § 6 ust. 2 pkt 2 mogą na wniosek dowódcy jednostki wojskowej lub dyrektora przedsiębiorstwa w przypadkach klęsk żywiołowych i w innych uzasadnionych interesem służby przypadkach zwolnić wojskową straż pożarną od obowiązku udziału w akcji ratowniczej poza obszarem własnym jednostki lub przedsiębiorstwa. O wydanych w powyższej sprawie decyzjach kierownicy i inspektorzy wymienieni w § 6 ust. 2 pkt 2 zawiadamiają właściwego wojewódzkiego komendanta straży pożarnych.

§ 8. 1. W czasie podjęcia wspólnej akcji ratowniczej terenowe i zakładowe oraz wojskowe straże pożarne stanowią jedność operacyjną. W tym przypadku akcją ratowniczą dowodzą:

- 1) na obszarach własnych jednostek lub przedsiębiorstw wojskowych nie posiadających straży pożarnych lub posiadających tylko nieetatowe straże pożarne — komendanci wojskowych etatowych straży pożarnych albo komendanci terenowych lub zakładowych straży pożarnych zależnie od tego, które straże wcześniej przybyły do pożaru, a jeżeli przybyły jednocześnie — komendanci wojskowych etatowych straży pożarnych;
- 2) na obszarach własnych jednostek wojskowych posiadających etatowe straże pożarne — komendanci wojskowych etatowych straży pożarnych tych jednostek;
- 3) na obszarach własnych przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, posiadających własne straże pożarne — komendanci wojskowych straży pożarnych tych przedsiębiorstw;

4) na obszarach pomocy sąsiedzkiej wojskowych straży pożarnych i poza jej obszarem — komendanci terenowych (zakładowych) straży pożarnych.

2. Członek Korpusu Technicznego Pożarnictwa albo oficer lub podoficer w czynnej służbie wojskowej może przejąć dowodzenie akcją ratowniczą, jeżeli posiada wyższy pożarniczy stopień służbowy niż osoba, która w myśl ust. 1 powołana jest do dowodzenia.

§ 9. Sposób przeprowadzenia akcji ratowniczej obiektów wojskowych przez wojskowe i terenowe (zakładowe) straże pożarne określa każdorazowo dowodzący akcją ratowniczą (§ 8) w porozumieniu z dowódcą jednostki wojskowej (dyrektorem przedsiębiorstwa), a w razie jego nieobecności z oficerem dyżurnym jednostki wojskowej (przedsiębiorstwa wojskowego), do której obiekt ten należy.

§ 10. W przypadku wezwania terenowej (zakładowej) lub wojskowej straży pożarnej do akcji ratowniczej obiektu, który na podstawie szczególnego przepisu wyłączony jest z terenowej sieci ochrony przeciwpożarowej, dowodzący przybyłą jednostką straży pożarnej oddaje swój oddział do dyspozycji kierującego akcją ratowniczą tego obiektu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*